

РЕШЕНИЕ

№ 2306

гр. София, 07.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в закрито заседание на 07.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

като разгледа дело номер **5724** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл.294 и сл., във връзка с чл.290, ал.4 и чл.287 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на А. В., с ЕГН [ЕГН], срещу Наказателно постановление изх. № 20-4332 /АПК/-001 от 07.01.2020 г., издадено от Началник на Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, за налагане на глоба в размер на 400 лв. на основание чл.287, ал.1 от АПК за времето на неизпълнение /31.12.2019 г. – 06.01.2020 г./ на наложеното със влязла в сила Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 19-4332-001580 / 07.03.2019 г. временно отнемане на свидетелство за управление на МПС.

Жалбоподателят счита постановлението за нищожно и незаконосъобразно. Смята, че е издадено то некомпетентен орган, че преди издаването му следва да бъде проведено производство по ЗАНН. Твърди, че не съдържа фактически и правни основания. Излага и съображения за незаконосъобразност на заповедта за прилагане на принудителна административна мярка, като сочи, че административният орган неправилно се е позовал на изготвена в досъдебно производство № 209 / 2019 г. съдебно – психиатрична експертиза, в която психическото му състояние не било отразено правилно. Иска отмяна на наложената с постановлението санкция.

Ответникът, чрез юрк. П. излага становище з подкрепа на законосъобразността на оспореното постановление и иска жалбата да бъде оставена без уважение.

Административен съд – София-град, след като обсъди доказателствата по делото и

доводите на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното: Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу постановление на орган по изпълнение и от активно легитимирана страна – адресат на санкцията.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С оспореното Наказателно постановление изх. № 20-4332 /АПК/-001 от 07.01.2020 г., издадено от Началник на Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, за налагане на глоба в размер на 400 лв. на основание чл.287, ал.1 от АПК за времето на неизпълнение /31.12.2019 г. – 06.01.2020 г./ на наложеното със влязла в сила Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 19-4332-001580 / 07.03.2019 г. временно отнемане на свидетелство за управление на МПС.

Постановлението е издадено от компетентен орган - Началник на Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, в качеството му на орган по изпълнението по смисъла на чл.271, ал.1, т.1 от АПК.

В същото е издадено в писмена форма и с него са подробно описани както фактическите, така и правни основания за издаване, поради ко не са налице пороци във формата му.

Неоснователни са и твърденията на жалбоподателя за неспазване на процесуалните правила, тъй като при налагане на глоба в изпълнителното производство по реда на чл. 287 от АПК не е приложим ЗАНН, тъй като не става въпрос за административнонаказателно производство, а за изпълнение на административни актове по реда на глава пета от АПК.

Налице е годно изпълнително основание – влязла в сила Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 19-4332-001580 / 07.03.2019 г. временно отнемане на свидетелство за управление на МПС.

В тази връзка, неотнормирани към настоящото производство са изложените съображения за незаконосъобразност на заповедта, съответно за взетата при издаването ѝ предвид съдебно – психиатрична експертиза, тъй като подобни доводи е можело да бъдат развивани само при обжалване на тази заповед.

Преди издаването на процесното НП за налагане на глоба е налице покана за доброволно изпълнение, с която изпълнителното производство е законосъобразно стартирано, получена от длъжника на 18.11.2019 г., като му е даден 14-дневен срок за доброволно изпълнение.

Глобата е наложена като е изчакал още месец след изтичането на този срок, съответно изпълнение не е било налице.

Санкцията правилно е наложена при наличието на незаместимо задължение, доколкото предаването на свидетелството за управление може да бъде изпълнено само от длъжника.

Правилно е определен и размерът на наложената глоба, който е в законоустановените рамки от 50 до 1000 лв. месечно, като процесният е под средния такъв.

Предвид липсата на основания за отмяна на наказателното постановление, жалбата следва да бъде оставена без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 298 от АПК, Административен съд София – град, II а.о., 35 състав,

Р Е Ш И :

О Т Х В Ъ Р Л Я жалбата на А. В., с ЕГН [ЕГН], срещу Наказателно постановление изх. № 20-4332 /АПК/-001 от 07.01.2020 г., издадено от Началник на Отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи при МВР.

Решението е ОКОНЧАТЕЛНО.

Препис да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: